

ARXIU MONTSERRAT PUJOL. Nadal 2006

Diu un articulista (Martí Roca, "La màgia continua", *El Senyal*, nov. 2006, p. 22), referit a la vida real: «Vaig anar a parlar amb la meva mare. "Mare, ja ho sé i em sap greu. Ho sé tot: el tió, els reis mags, l'angelet de les dents. (...) Mare, això és tot? No hi ha res més?" (...) No sabia [jo] que la màgia encara no s'havia acabat. (...) La màgia continua perquè acabo de ser pare.» — **És veritat...: un Naixement!**

De durant l'any

-Una carta. Enric Balaguer i Mestres. Barcelona, 30 gener 2006

"Com sempre molt aplaudits, i emotivament llegits, els poemes de la Montserrat Pujol. Sabé infondre a la poesia un alè entenedor i alligador. Es fa llegir. Diria que duen un aire verdaguerià infós al nostre temps. La seva religiositat poètica atrau i emplena l'esperit del lector".

-Record i desig. Noces d'or. Josep i Teresina. Molins de Rei, 2-IX-06

*Vull l'horitzó ben net, sense paüra,
vull l'horitzó que infiltrei eternitat.
Vull l'horitzó d'una bellesa pura...
que em deixi a dins l'empremta i la figura
d'un amor gran que mai no és derrotat.*

Montserrat Pujol

Nadales

Clareja el jorn i és nevat.
Després d'una nit tan clara
el món és transfigurat
i una dolcesa l'amara;
serrells transparents de gel
enjoien tota la terra.
Un àngel baixat del cel,
amb cants, allunya la guerra. (1952?)

TRADICIÓ DE LA PALMERA

La palmera s'ha ajupit
per salvar el fill de Maria;
quan ha passat el brogit
les seves palmes destria,
i enmig del seu fruit daurat
guarda la dolçor gemada...
Com el regal més preat
de la Família Sagrada. (1952?)

*Per Nadal hem d'ésser infants
d'una infantesa madura,
saturant amb nostres cants
la gelor de la natura. (1972)*

Antologia amb amor

*Qui sap curar, sempre dóna la mà
a qui ha caigut, a l'ànima que peca...
i enamorat es troba prou pagat
fent reverdir la branca que era seca. ▲*

A continuació un poema de faicó moderna i sense rima, de 1960.

DESIG

Com la flama vivent que purifica
llepant amb llengua ardent tot el que toca
vull ser. Pobra de mi!... Mes, no una flama
desitjo en el meu cor; llum, llum d'estrella
que a cada batec íntim espurnegi,
amb bona voluntat, sana ventura
que ens encomani el goig; sense malícia
per travessar amb enginy de mala bava
fins sentiments humans que cerquen bàlsam.
Jo crec que m'enteneu; l'enveja és forta
i té el seny endurit; germans!, pensem-m'hi
en repartir la llum que duem dintre,
per a saber estimar ço que no és nostre,
rendint nostre criteri als valors nobles. ▲

PENSAMENTS

*Com els nervis s'electritzen si insegura es veu la pau!
Quin horror!, els homes frisen per fer el món més vil i esclau.
¿Quan vindrà l'hora manyaga que del cel sentint enyor
no llueixi enlloc la daga, imperant pertot l'amor? ▲* 1962

Amb efluvis de cenacle vingui l'àngel de la pau
i en el món s'obri el miracle d'un cel bell i sempre blau;
les paraules sense glavis faran l'home més lleial;
si destil·len mel els llavis ja és l'amor el mot cabdal. ▲ 1962

*Testimoni del Crist en brogit i en silenci;
llantió bategant que el bell viure defensi;
esforçat lluitador, per lluitar sense mida
per la causa del bé, que és la sal de la vida. ▲* 1965

No passar indiferent pel davant de qui plora
i saber-lo ajudar si ens demana a deshora
nostre esforç, que li cal per donar-li coratge.
No és el nostre germà? No és de Déu pura imatge? ▲ 1965

***Als familiars i amics, dels més grans als més petits,
un any nou ben ple d'amor***